

23 Οκτωβρίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΕΤΡΟΥΔΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΑΡΧΗΣ ΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΥ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 176/89).

5 *Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Ηλεκτρισμού Κύπρου — Οργανική διάρθρωση υπηρεσιών.της — Αναβάθμιση θέσης σε πιο υψηλή κλίμακα — Υπάλληλος που αποδεικνύει πως θίγονται έννομα συμφέροντά του μπορεί να προσβάλει την απόφαση αυτή — Απαιτείται ύπαρξη άμεσου και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος.*

10 *Διοικητική Πράξη — Πράξη εκτέλεσης — Δεν είναι εκτελεστή διοικητική πράξη — Εκδίδεται για σκοπούς υλοποίησης εκτελεστής πράξης — Δεν προσβάλλεται με προσφυγή.*

15 *Στην παρούσα υπόθεση, ο αιτητής προσέβαλε την απόφαση της Αρχής να τοποθετήσει το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, αντί του ιδίου, στην αναβαθμισμένη κατά μία κλίμακα θέση του βοηθού διευθυντή προσωπικού (εργατικές σχέσεις) αναδρομικά για σκοπούς μισθοδοσίας από 1/1/87 για τους υπόλοιπους δε σκοπούς από 1/3/88. Η επίδικη απόφαση λήφθηκε στις 2/2/88 και κοινοποιήθηκε στη συντεχνία στις 7/3/88.*

20 *Εκ μέρους των καθ'ων η αίτηση προβλήθηκαν δύο προδικαστικές ενστάσεις:*

25 *(α) Η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη γιατί το ενδιαφερόμενο μέρος είχε διοριστεί στην επίδικη θέση από το 1978. Διαζευκτικά τέθηκε ο ισχυρισμός πως κρίσιμη ημερομηνία για έναρξη της προθεσμίας των 75 ημερών ήταν η 7/3/88 που η απόφαση κοινοποιήθηκε στη συντεχνία, η δε επιστολή ημερ. 28/12/88, που προσβλήθηκε, ήταν απλή γνωστοποίηση για την υλοποίηση της*

απόφασης που είχε παρθεί.

(β) Ο αιτητής δεν είχε έννομο συμφέρον προσβολής της επίδικης απόφασης γιατί δεν υπέστη οποιαδήποτε βλάβη από αυτήν.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

- (1) Έχω την γνώμη ότι το πρώτο σκέλος της πρώτης ένστασης δεν μπορεί να επιτύχει. Η νομιμοποίηση του αιτητή να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο πηγάζει από τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις, που προβλέπουν για οργανική διάρθρωση. Το δικαίωμα αυτό για σκοπούς προθεσμίας δεν συσχετίζεται με οποιοδήποτε δικαίωμα είχε ο αιτητής να προσβάλει την προαγωγή του ενδιαφερομένου το 1978. Ανεξάρτητα απ' αυτό, δικαιούται να στράφει εναντίον του αποτελέσματος της νέας διάρθρωσης, εφόσον φυσικά αποδείξει πως θίγεται το έννομό του συμφέρον.
- (2) Η επιστολή της 28/12/88 δεν περιέχει εκτελεστή πράξη αλλά απλή πράξη υλοποίησης ή εκτέλεσης που δεν είναι προσβλητή. Η διαδικασία μεσολάβησης δεν συνεπαγόταν, όπως προκύπτει από τα στοιχεία, νέα έρευνα που μπορούσε να δώσει λαβή σε επιχείρημα πως υπάρχει νέα απόφαση. Η απόφαση της 2/2/88 ήταν και η μόνη εκτελεστή διοικητική ενέργεια. Η άποψή μου είναι η προσφυγή αυτή, που κατατέθηκε στις 11/3/89 ένα και πλέον χρόνο από την κοινοποίηση της παραπάνω απόφασης στους υπαλλήλους μέσω της συντεχνίας, είναι οπωσδήποτε εκπρόθεσμη.
- (3) Η δική μας όμως νομολογία ανταποκρίνεται απόλυτα στο συνταγματικό γνώμονα που θέτει το Άρθρο 146.2 του συντάγματος. Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη για το παραδεκτό της αίτησης το έννομο συμφέρον του αιτητή πρέπει να είναι άμεσο και ενεστώς, να υπάρχει δηλαδή κατά το χρόνο της προσφυγής του και ο αιτητής να υφίσταται βλάβη λόγω της σχέσης που έχει με την πράξη που προσβάλλει. Εδώ, δεν διαπιστώνεται τέτοια σχέση και επομένως υπάρχει έλλειψη έννομου συμφέροντος που καθιστά απαράδεκτη την προσφυγή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Rodière, C.E. dec. 1925, Rec. 1965.

5 *Lot, C.E. 11 dec. 1903, Rec. 780.*

Προσφυγή.

10 Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την
απόφαση των καθ' ων η αίτηση όπως προαγάγουν και/ή
τοποθετήσουν στην επίδικη κλίμακα Α14 από 1/1/88 το
ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή και/ή να
αναβαθμίσουν την πιο πάνω θέση από την κλίμακα Α13 σε
15 κλίμακα Α14, τοποθετώντας ταυτόχρονα σ' αυτή το
ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή.

Ε. Ευσταθίου, για τον αιτητή.

20 *Σ. Κωνσταντινίδης, για την καθ' ης η αίτηση.*

Α. Σ. Αγγελίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

25 ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Η
υπό κρίση υπόθεση είναι επακόλουθο αναβάθμισης της
θέσης του βοηθού διευθυντή προσωπικού (εργατικές
σχέσεις) από την καθής η αίτηση Αρχή Ηλεκτρισμού
Κύπρου (εφεξής η Αρχή ή καθής). Η μεταβολή είχε
30 αποκλειστικά μισθολογικό χαρακτήρα. Η κλίμακα άλλαξε
ανοδικά από Α13 σε Α14 με ισχύ από 1/1/87. Η ενέργεια
αυτή πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία της Αρχής στα
πλαίσια της ετήσιας οργανικής διάρθρωσης των
υπηρεσιών της, που έχει θεσμοθετηθεί από τους περί
35 Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (Όροι Υπηρεσίας)
Κανονισμούς 1986, Κ.Δ.Π. 291/86 (βλέπε Καν. 5).

40 Στην επίδικη θέση τοποθετήθηκε το ενδιαφερόμενο
πρόσωπο Ανδρέας Οικονομίδης, ο οποίος την κατείχε
από 1/12/78. Η αναδρομική του τοποθέτηση, όπως
προκύπτει από το φάκελο, έγινε για σκοπούς μισθοδοσίας
μόνο. Για όλους τους άλλους σκοπούς ως χρονολογία
ένταξης στην παραπάνω κλίμακα καθορίστηκε η 1/3/88.

Το κονδύλι για την πρόσθετη δαπάνη συμπεριλήφθηκε στον ετήσιο προϋπολογισμό της Αρχής που εγκρίθηκε από τη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 10/6/88. Πρέπει να διευκρινιστεί και να υπογραμμισθεί ότι οι δύο αυτοί υπάλληλοι δεν ήταν ισοβάθμιοι. Ο αιτητής κατείχε από 1/12/78 τη θέση του περιφερειακού μηχανικού (τμήμα εκμετάλλευσης), που ιεραρχικά είναι η αμέσως κατώτερη της επίδικης. Ας σημειωθεί ότι με βάση τον Καν. 8 οι θέσεις διακρίνονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες ανάλογα με τη φύση τους. Η επίδικη θέση ανήκει στο επιστημονικό προσωπικό όπως και εκείνη του αιτητή.

Για να αναδυθεί το αίτημα της προσφυγής στη σωστή του διάσταση χρειάζεται μιά παραπέρα αναδίφηση του ιστορικού. Σύμφωνα με τον Καν. 5 της Κ.Δ.Π. 291/86 η Αρχή έχει υποχρέωση κατά τον καταρτισμό της οργανικής διάρθρωσής της, όπως και για οποιοδήποτε μεταβολές ή τροποποιήσεις που κρίνονται αναγκαίες, να ακούει τις απόψεις της αρμόδιας συντεχνίας στην οποία είναι ενταγμένοι οι υπάλληλοι. Έτσι η Αρχή, με την επιστολή της ημερ. 15/6/87 προς το Γραμματέα της Συντεχνίας Επιστημονικού Προσωπικού της Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (ΣΕΠΑΗΚ), παρουσίασε τα σχέδιά της για την αναδόμηση του έτους 1988.

Με την απάντησή της, της 18/7/87, η συντεχνία υπέβαλε τις δικές της εισηγήσεις με προεξάρχον στοιχείο τη δημιουργία νέων θέσεων. Είναι αξιοπρόσεκτο - και αξιοσημείωτο - ότι στη σχετική της έκθεση (σελ. 6, παράγραφος 3.4 του τεκ. Γ) η συντεχνία αναγνώρισε την ανάγκη για αναβάθμιση της θέσης λόγω της σπουδαιότητάς της. Εισηγήθηκε δε συναφώς ότι έπρεπε να τροποποιηθεί το σχέδιο υπηρεσίας έτσι ώστε να απαιτείται και πανεπιστημιακό δίπλωμα για κατάληψη της θέσης. Η αναβάθμιση συσχετίστηκε άμεσα με την κατοχή του διπλώματος.

Σε συνεδρίαση της Αρχής ημερ. 2/2/88 εγκρίθηκε αναβάθμιση της θέσης με ανακατάταξη στην κλίμακα Α14 από 1/1/87. Με την ίδια ευκαιρία η Αρχή, υιοθετώντας μερικώς τη σχετική άποψη της συντεχνίας, διαφοροποίησε το σχέδιο υπηρεσίας με τρόπο που να απαιτείται πλέον δίπλωμα πανεπιστημιακό για κατάληψη της θέσης. Η

απόφαση αναβάθμισης κοινοποιήθηκε στη συνέχεια με επιστολή ημερ. 7/3/88 (τεκ. Ε). Πρέπει να ληφθεί ότι μετά τη γνωστοποίηση αυτή, ο αιτητής αμφισβήτησε το κύρος της απόφασης της 2/2/88 με την προσφυγή του αρ. 446/88.

- 5 Η προσφυγή εκδικάστηκε από άλλο δικαστήριο, αλλά εκκρεμεί η απόφαση.

- Φαίνεται πως η συντεχνία δεν έμεινε ικανοποιημένη από το χειρισμό της υπόθεσης από την Αρχή. Και
10 προσέφυγε στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων για μεσολάβηση. Στο μεταξύ, στις 19/4/88, η Αρχή αποφάσισε να επιμείνει στην απόφαση της 2/2/88 για την αναβάθμιση της θέσης, αλλά συμφώνησε με πρόταση του μεσολαβητή του Υπουργείου να αναστείλει
15 την εκτέλεσή της μέχρι "να συμπληρωθούν οι διαβουλεύσεις με τη ΣΕΠΑΗΚ". Για την εξέλιξη αυτή ενημερώθηκε εγγράφως το Υπουργείο (τεκ. Ζ). Η μεσολαβητική προσπάθεια τελικά απέτυχε, η δε διαφορά παραπέμφθηκε σε διαιτησία σύμφωνα με τις διατάξεις του
20 Κώδικα Βιομηχανικών Σχέσεων. Η Αρχή αποδέχθηκε τη διαδικασία, αλλά η συντεχνία αντέδρασε αρνητικά.

- Ύστερα απ' όλα αυτά η Αρχή απέστειλε επιστολή προς τη ΣΕΠΑΗΚ στις 28/12/88 στην οποία ανέφερε
25 πως θα υλοποιούσε την ειλημμένη απόφασή της για αναβάθμιση της θέσης με τη διευκρίνιση πως η τοποθέτηση θα άρχιζε μισθολογικά από 1/1/87 ενώ για άλλους σκοπούς από 1/3/88 (βλέπε τεκ. Α συνημμένο στην αίτηση). Το περιεχόμενο της επιστολής αποτελεί το
30 αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Αμφισβητείται η εγκυρότητα της απόφασης που κοινοποιήθηκε στη συντεχνία ΣΕΠΑΗΚ στις 28/12/88 με την οποία "οι καθών η αίτηση αποφάσισαν όπως προαγάγουν και ή τοποθετήσουν στην επίδικη κλίμακα Α14 από 1/1/88 το
35 ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή και ή να αναβαθμίσουν την πιο πάνω θέση από την κλίμακα Α13 σε κλίμακα Α14, τοποθετώντας ταυτόχρονα σ' αυτή το ενδιαφερόμενο μέρος αντί του αιτητή".

- 40 Για να εξετάσουμε την ουσία των ισχυρισμών του αιτητή πρέπει να υπερπηδηθούν δύο εμπόδια, υπό μορφή προδικαστικών ενστάσεων, που έχει θέσει η Αρχή: (1) ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη και (2) ότι ο αιτητής δεν

έχει έννομο συμφέρον να πλήξει την απόφαση.

Ο δικηγόρος της Αρχής υπέβαλε ότι τίποτε δεν έχει αλλάξει από το 1978 που ο ενδιαφερόμενος διορίστηκε στη θέση. Μόνο που αναβαθμίστηκε μισθολογικά. 5
Επιπρόσθετα επανακαθορίστηκαν τα προσόντα, αλλά τούτο αφορά τους μελλοντικούς διεκδικητές της θέσης μετά που θα κενωθεί για οποιοδήποτε λόγο. Επομένως ο αιτητής κινήθηκε εκπρόθεσμα γιατί έπρεπε να είχε προσβάλει τον αρχικό διορισμό του ενδιαφερόμενου το 10
1978. Το εκπρόθεσμο της προσφυγής συζητήθηκε και από μιά διαφορετική σκοπιά. Η εισήγηση είναι ότι η απόφαση γνωστοποιήθηκε στη ΣΕΠΑΗΚ στις 7/3/88 που αποτελεί την κρίσιμη ημερομηνία για τον υπολογισμό της 75ήμερης συνταγματικής προθεσμίας 15
(αρθρ. 146.3 του συντάγματος). Η επιστολή της 28/12/88 ήταν απλή γνωστοποίηση για την υλοποίηση της απόφασης που είχε παρθεί και ήταν ήδη γνωστή από το Μάρτιο του 1988. Με την άλλη αίτηση ο αιτητής προσβάλλει την ίδια ακριβώς απόφαση. 20

Η κοινοποίηση των αποφάσεων της Αρχής στους υπαλλήλους που έχουν σχέση με την οργανική διάρθρωση ρυθμίζεται κανονιστικά από τον Καν. 5(3) της Κ.Δ.Π. 291/86 που ορίζει ότι: 25

"Η Αρχή θα αναθεωρή την οργανική διάρθρωσιν καθ' έκαστον έτος και θα γνωστοποιή ταύτην εις τους υπαλλήλους διά κοινοποιήσεώς της εις την συντεχνίαν και δι' αναρτήσεως αυτής εις τους τόπους εργασίας." 30

Έχω τη γνώμη ότι το πρώτο σκέλος της ένστασης δεν μπορεί να επιτύχει. Η νομιμοποίηση του αιτητή να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο πηγάζει από τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις στις οποίες 35
αναφέρθηκαν που προβλέπουν για οργανική διάρθρωση. Το δικαίωμα αυτό για σκοπούς προθεσμίας δεν συσχετίζεται με οποιοδήποτε δικαίωμα είχε ο αιτητής να προσβάλει την προαγωγή του ενδιαφερομένου το 1978. 40
Ανεξάρτητα απ' αυτό, δικαιούται να στραφεί εναντίον του αποτελέσματος της νέας διάρθρωσης εφόσον φυσικά αποδείξει πως θίγεται το έννομό του συμφέρον.

Η επιστολή της 28/12/88 δεν περιέχει εκτελεστή πράξη, αλλά απλή πράξη υλοποίησης ή εκτέλεσης που δεν είναι προσβλητή. Η διαδικασία μεσολάβησης δεν συνεπαγόταν, όπως προκύπτει από τα στοιχεία, νέα έρευνα που
 5 μπορούσε να δώσει λαβή σε επιχείρημα πως υπάρχει νέα απόφαση. Το τεκ. Στ δείχνει αντίθετα πως η θέση της Αρχής ήταν να παραμείνει σε ισχύ η απόφασή της και να μην ακυρωθεί. Η απόφαση της 2/2/88 ήταν και η μόνη εκτελεστή διοικητική ενέργεια. Η άποψή μου είναι ότι η
 10 προσφυγή αυτή, που κατατέθηκε στις 11/3/89 ένα και πλέον χρόνο από την κοινοποίηση της παραπάνω απόφασης στους υπαλλήλους μέσω της συντεχνίας, είναι οπωσδήποτε εκπρόθεσμη.

Η δεύτερη ένσταση είναι ότι ο αιτητής βάλλει κατά της ένταξης του ενδιαφερομένου μέρους στην κλίμακα Α14 χωρίς έννομο συμφέρον. Συγκεκριμένα υποστηρίχθηκε πως εδώ δεν συντρέχει οποιαδήποτε βλάβη του αιτητή. Γιατί η διάρθρωση δεν έχει προκαλέσει υποβάθμιση της
 20 θέσης ούτε είχε άλλες δυσμενείς επιπτώσεις για τον αιτητή, ιδιαίτερα στον οικονομικό τομέα. Ο δικηγόρος του αιτητή βασίστηκε στη γαλλική νομολογία για να υποβάλει ότι οι περιστάσεις θεμελιώνουν το έννομο συμφέρον του πελάτη του. Πρόκειται για την υπόθεση *Rodiere* (C.E. dec. 1925, Rec. 1965) και την υπόθεση *Lot* (C.E. 11 dec. 1903, Rec. 780). Στο σύγγραμμα των M. Lond, P. Weil και G. Braibant "Les grands Arrêts de la Jurisprudence Administrative" υπάρχει το ακόλουθο σχόλιο για την τελευταία, στο οποίο με παρέπεμψε ο συνήγορος:
 25
 30

"Le Conseil d' Etat a admis de plus en plus largement les recours formes par les fonctionnaires contre les mesures qui, sans les concerner personnellement, peuvent les leser d' une maniere indirecte."

35

Και σε μετάφραση:

"Το Σ.τ.Ε. έκανε δεκτές ολοένα και περισσότερο τις προσφυγές των υπαλλήλων εναντίον μέτρων τα οποία, χωρίς να τους αφορούν προσωπικώς, μπορούν να τους προκαλέσουν ζημιά κατά έμμεσο τρόπο."
 40

Η δική μας όμως νομολογία ανταποκρίνεται απόλυτα

στο συνταγματικό γνώμονα που θέτει το άρθρο 146.2 του συντάγματος, που φαίνεται να διαφέρει από τα ισχύοντα στη Γαλλία. Σύμφωνα με την παραπάνω διάταξη για το παραδεκτό της αίτησης, το έννομο συμφέρον του αιτητή πρέπει να είναι άμεσο και ενεστώς, να υπάρχει δηλαδή κατά το χρόνο της προσφυγής του και ο αιτητής να υφίσταται βλάβη λόγω της σχέσης που έχει με την πράξη που προσβάλλει. Εδώ, για τους λόγους που ανέφερε ο δικηγόρος της Αρχής, δεν διαπιστώνεται τέτοια σχέση και επομένως υπάρχει έλλειψη έννομου συμφέροντος, που καθιστά απαράδεκτη την προσφυγή. 5 10

-- Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα σε βάρος του αιτητή. Το διάταγμα περιλαμβάνει και τα έξοδα του ενδιαφερομένου μέρους. 15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.